

Svar på spørgsmål

Den amerikanske politik i forhold til Rusland og Kina

Spørgsmål:

Den amerikanske præsident Obama offentliggjorde d. 29.12.2016, tre uger før sin afgang, en række strenge sanktioner mod Rusland, bl.a. udvisningen af et stort antal russiske diplomater (35) og lukning af missioner og komplekser tilhørende russiske diplomater i Maryland og New York grundet beskyldninger om spionagevirksomhed. Hele denne eskalering af spændingerne skete på baggrund af amerikanske beskyldninger mod Rusland om et hackerangreb rettet mod det amerikanske præsidentvalg.

Spørgsmålet er, om dette er grund nok til disse sanktioner? Eller er der en ændring i Ruslands rolle i Syrien, som er grunden? Eller er der helt andre grunde? Særligt fordi Trump siger, at han vil forbedre forholdet til Rusland, mens Obama forværrer det?

Må Allah belønne dig.

Svar:

For at tydeliggøre svaret, er det nødvendigt at gennemgå de faktiske begivenheder og derefter gennemgå de spørgsmål, der bliver stillet.

Hvad angår det, der faktisk har fundet sted, så er det korrekt, at den nuværende amerikanske administration reelt forværrer det amerikansk-russiske forhold. Rusland har forstået budskabet, og derfor var deres øjeblikkelige svar fra Kremls talsmand at: "*de amerikanske sanktioner har en destruktiv fjendtlig natur og var uventede.*" Og han tilføjede: "*Obama-administrationen er i gang med at ødelægge de russisk-amerikanske relationer definitivt, efter at de har nået et lavpunkt allerede,*" og erklærede, at Moskva vil svare med en passende reaktion på de amerikanske sanktioner. (Russia Today, Den franske kanal d. 29.12.2016)

Forværringen af forholdet er bl.a. sket gennem følgende amerikanske skridt:

1. Den amerikanske præsident, Barack Obama, udtalte d. 15.12.2016, at USA vil gengælde det russiske elektroniske angreb, som tilsigtede at påvirke det amerikanske præsidentvalg. Til kanalen NBR sagde Obama: "Jeg tror ikke der hersker nogen tvivl om, at når en hvilken som helst fremmed regering forsøger at påvirke vores valgs integritet, så skal vi komme med foranstaltninger", og han tilføjede: "... og vi vil gengælde det på det tidspunkt og det sted, vi vælger ... En del af dette vil være tydeligt og offentligt, mens en anden del ikke vil være det." (France24's hjemmeside d. 16.12.2016)
Det er tydeligt, at den amerikanske administrations gengældelse kom til udtryk gennem de sanktioner mod Rusland, som Obama annoncerede.
2. Den amerikanske præsident Obama angreb Rusland i en nedgørende tone og beskrev landet som "en lille stat". Han sagde: "*De er mindre og svagere, deres økonomi producerer ikke noget, som andre vil købe, udover olie, gas og våben, og deres økonomi udvikler sig ikke.*" (Russia Today d. 17.12.2016)
3. Reuters rapporterede, at det amerikanske finansministerium d. 20.12.2016 annoncerede nye sanktioner mod syv russiske forretningsmænd og otte selskaber som protest mod Ruslands indlemmelse af Krim-halvøen og den igangværende konflikt i Ukraine. Sanktionerne var rettet mod syv personer, en del af dem højtstående

i Bank of Russia, som er meget tæt på de russiske myndigheder, samt fire entreprenør- og transportselskaber, der arbejder på Krim-halvøen, som Moskva har indlemmet i Rusland. Den amerikanske administration tilføjede, at dette skridt understreger "afvisningen af Ruslands besættelse af Krim og afvisningen af anerkendelse af Ruslands forsøg på indlemmelse af halvøen. (dotmsr.com d. 20.12.2016)

4. Det amerikansk spil af "genoptagelse-af-stjernekrigen-kortet" som gengældelse for Ruslands fortsatte udvikling af sine atomvåben. I denne forbindelse har USA korrigeret love, som tillader militarisering af rummet. Kongressen har lavet to vigtige korrigeringer til lovforslaget under dets behandling. Den første korrigering ophæver Washingtons begrænsning af sit missilskjold, mens den anden korrigering stadfæster igangsættelse af udviklingen af nye elementer i dette system som en indledende fase i at opsende disse i rummet. Avisen Los Angeles Times citerer Trent Franks, medlem af repræsentanternes hus for det republikanske parti og den mest fremtrædende stiller af forslaget om de to korrigeringer, for at erkende, at forslaget hviler på "initiativet for strategisk forsvar", som Ronald Reagan igangsatte i 1983, og som også er kendt under betegnelsen "stjernekrigen". (daralkhbar.com d. 24.12.2016)
Hensigten med disse korrigeringer er at eskalere spændingerne i forholdet til Rusland.
5. *"Repræsentanternes hus har i går, fredag d. 02.12.2016, vedtaget en lov, som bevilger det amerikanske forsvarsministerium 3,4 milliarder dollars i 2017 for "at dæmme op for Rusland". 390 medlemmer af repræsentanternes hus stemte for lovforslaget, mod kun 30, som stemte imod. Den amerikanske forsvarsminister, Ashton Carter, havde udtalt, under kongressens gennemgang af forsvarsbudgettet, at USA "styrker sine positioner i Europa som forsvar af sine allierede i NATO mod den Russiske aggression."* (Sputnik d. 03.12.2016)
6. USA har desuden degraderet Ruslands rolle i løsningen af den syriske krise. USA har udskiftet duoen Kerry-Lavrov, som Moskva var meget stolt af, og som den anser for at være et tegn på det mægtige Ruslands tilbagevenden, med duoen Rusland-Tyrkiet. Til trods for at USA er i vedvarende kontakt med og yder kontinuerlig støtte til de russisk-tyrkiske bestræbelser i Syrien, for at sikre at de forskellige parter iværksætter USA's planer for Syrien, så udgør konstellationen Rusland-Tyrkiet, i stedet for Rusland-USA, en degradering af Ruslands internationale position og en rangering af Rusland i samme kategori som Tyrkiet. Dette er en del af det amerikanske pres på Rusland.
7. Denne forværring i forholdene har reelt skræmt Rusland: Den russiske præsident udtalte følgende, som reaktion på de amerikanske sanktioner, som Obama har indført mod Rusland: *"Moskva forbeholder sig retten til at gengælde de nye amerikanske sanktioner, men vil ikke gå ned på det niveau, som den nuværende amerikanske administration agerer på, og vil ikke gå efter diplomater..."* Han tilføjede: *"Vi vil ikke skabe problemer for de amerikanske diplomater, og vi vil ikke udvise nogen. Vi vil ikke forbyde deres familier og børn at bruge de fritidsfaciliteter, som de normalt bruger ved jul og nytår. Derudover inviterer vi de amerikanske diplomaters børn, som officielt er udstationeret i Rusland, til at deltage i fejringen af jul og nytår i Kreml. "* (Russia Today (Arabisk) d. 30.12.2016).

Ruslands tilbageholdenhed fra den sædvanlige reaktion, som er at gengælde med samme handling, peger på to ting:

A: En stærk frygt i Moskva for formålet med - og konsekvenserne af - denne krise i forholdet til Washington.

B: Moskva regner med, at Trump-administrationens overtagelse af magten vil genoprette forholdene mellem de to lande, på en måde som Moskva bliver tilfreds med. Rusland tror, grundet sin velkendte svage politiske erfaring, at Trump vil være anderledes end sin forgænger Obama i synet på Rusland, mens Rusland

glemmer de brede magtinstitutioner i USA, som styrer enhver præsident, fra ethvert parti, til at implementere landets udenrigspolitik, og at uenighed mellem Obama og Trump, når den er til stede, er med forlæg og tilsigter at gennemføre den planlagte amerikanske politik.

Besvarelse af de stillede spørgsmål:

1. Disse stærke sanktioner fra Obama-administrationen mod Rusland kommer af USA's tryghed ved, at den russiske rolle i at udføre den internationale opgave i Syrien forbliver uændret, samt at Rusland udfører sin opgave på bedste vis. USA har nemlig lokket Rusland dybt ind i Syrien, til en grad hvor Rusland ikke kan trække sig fra den syriske sump. Efter at amerikanerne blev trygge ved dette faktum, degraderede de Rusland til at være partner med USA's agentregime i Tyrkiet, i forhold til Syrien, i stedet for at være partner med USA. Derfor har den amerikanske forværring af forholdet til Rusland, og presset på Rusland, intet at gøre med den syriske sag, idet Rusland tjener de amerikanske interesser uforanderligt i Syrien, hvilket USA udmærket er klar over og ikke er i tvivl om. Den russiske politik i Syrien tjener ikke kun de amerikanske interesser, men er faktisk taget som gidsel af USA's agenter - Iran og deres allierede, det syriske regime, Tyrkiet og oppositionen som følger Tyrkiet. Derfor kan Rusland ikke føre en politik, de selv tegner, og de kan ikke trække sig og efterlade Syrien til det uvisse, hvorfor Rusland konsoliderer og udvider sine militære baser i Latakia og Tartous... Ligesom Rusland heller ikke kan bestemme slagenes gang i felten, da de ikke har noget anseeligt antal landtropper i Syrien. Derfor er den russiske rolle i Syrien blevet fast, bundet til USA's politik og til de effektive agenter for USA i den syriske krise... Og derfor er grunden til denne forværring af forholdet fra USA's side ikke Ruslands opgivelse af sin rolle i Syrien, som USA har bestemt, for Rusland har ikke opgivet denne rolle.
2. Man må heller ikke tro, at de amerikanske sanktioner, som Obama har annonceret, er en vred reaktion på det hackerangreb, som muligvis kan have været medvirkende til demokraternes og Hillary Clintons nederlag ved valget. Hvis dette var tilfældet, ville Obama-administrationen have været hurtigere ude med sanktionerne, før valgkomitéens godkendelse af valget af Trump som landets officielle kommende præsident d. 19.12.2016. At tage sagen op, efter at den valgte præsident har vundet og fået godkendelse fra de konstitutionelle institutioner, rejser stærk tvivl om valgsystemet og om den kommende præsident, noget som ingen amerikansk administration vil medvirke til. Selv hvis vi antager, at der var omstændigheder, som gjorde, at sanktionerne ikke kunne iværksættes før godkendelsen af valgresultatet, så nødvendiggør den politiske forståelse hos stormagter, at hvis ikke de var tvunget til at offentliggøre valgresultaterne efter valget af den kommende præsident, så ville de benytte andre undskyldninger end et hackerangreb, for at undgå at skabe tvivl om den kommende præsident. At sanktionerne kom efter godkendelsen af den kommende præsidents sejr, med russisk indblanding i valget som begrundelse, viser, at denne begrundelse ikke er den reelle grund.
3. Nogle kan sige, at grunden til det amerikanske pres er Ruslands udvikling af sine atomvåben og offensive missilsystemer, og at dette pres er en reaktion på den russiske præsidents udtalelser: "*Den russiske præsident Putin udtalte under et møde med forsvarsministeriets ledelse i den russiske hovedstad Moskva: 'De strategiske atomare styrkers ydeevne skal løftes til nye højder, som gør Rusland i stand til at modstå enhver militær fare, som Rusland kan stå overfor...'*" (Det Anatolske bureau d. 22.12.2016)

Selvom dette har en betydning, så bliver Ruslands anstrengelser i denne retning useriøse, på grund af den russiske økonomis lille størrelse. USA og Vesten generelt har formået at ødelægge den russiske industris bærende søjler efter Sovjetunionens sammenbrud, således at Rusland er blevet til en eksportør af

råmaterialer, selvom landet har bevaret en stor del af sin militærindustri. Dette betyder, at Rusland ikke tilsigter at konkurrere internationalt med USA, men beder derimod USA om at acceptere en russisk rolle i international politik, noget som USA afviser kategorisk. Selv Ruslands tjeneste for USA i Syrien har ikke fået USA til at anerkende Rusland som en supermagt eller til at gøre Rusland til partner i andre internationale sager. Rusland, som arvede resterne af Sovjetunionen, og arvede rester af den amerikansk-sovjetiske indbyrdes forståelse, havde forhåbninger om, at samarbejdet med USA i Syrien ville føre til en fuld indbyrdes forståelse, hvorfor Rusland anmodede USA om yderligere samarbejde på den internationale scene. Dette beviser kun det politiske snæversyn hos russerne. USA rev nemlig siderne i historiebøgerne om den indbyrdes forståelse med Sovjetunionen i stykker, dengang Sovjetunionen havde en reel indflydelse ude i verden. Hvordan skulle USA så kunne acceptere at tildele russerne en rolle på den internationale scene nu, hvor Rusland er en "lille stat", som Obama beskrev det?!

Rusland udgør, i sin nuværende svage størrelse, ikke en reel trussel for USA, som kræver denne forværring i forholdene. Alt dette viser, at Ruslands erklæringer om udvikling af landets atomvåben i virkeligheden ikke grunden til Obamas forværring af forholdet til Rusland.

De nævnte sager er derfor ikke de reelle grunde til denne forværring. Årsagen er derimod noget helt andet, som man vil forstå ved at overveje følgende:

1. Enhver politiker vil hurtigt indse, at USA's overvejende, internationale, politiske problem er Kinas tiltagende styrke og Kinas succes med at opbygge en gigantisk økonomi, som indebærer et reelt potentiale for at udgøre en trussel mod det amerikanske økonomiske hegemoni i verden. Dertil skal man føje Kinas hurtigt voksende militærbudget, som overstiger budgettet i Rusland, Storbritannien og Frankrig tilsammen, samt at flere af Kinas militære programmer er hemmelige. Derfor er Kina blevet de amerikanske politikeres store bekymring. De amerikanske embedsmænds udtalelser på det seneste peger i denne retning. Den amerikanske forsvarsminister, Ashton Carter, udtalte, at Kina har forøget risikoen for tiltagende militarisering og sagde, at USA er i en overgangstid.

Washington DPA: *"Den amerikanske forsvarsminister, Ashton Carter, sagde i et forsvarsforum i staten Californien: 'Efter 14 år med oprørs- og terrorbekæmpelse... er vi i en strategisk overgangstid for at dæmme op for de sikkerhedsmæssige udfordringer, som vil afgøre vores fremtid'. Carter sagde, at Kinas indtagelse af områder i Det Sydkinesiske Hav har forøget risikoen for en eskalerende militarisering og øget risikoen for fejlbedømmelser... "* (Al-Quds Al-Arabi d. 08.11.2016).

Derudover mener præsident Obama, at USA's fremtid i dag afgøres i Asien: *"Den amerikanske præsident, Barack Obama, sagde, at hans kampagne for at bringe balance tilbage i den amerikanske udenrigspolitik, således at den har større fokus på Asien, ikke er et "forbigående påfund" i hans regeringsperiode. "* (Vientiane, Reuters og The Seventh Day d. 06.09.2016). Det fortsatte fokus på Asien betyder konfrontation med Kina.

2. Det har tidligere været tilfældet under sovjettiden, at der var tilnærmelse mellem Kina og Sovjetunionen, grundet det kommunistiske partis enhed. USA arbejdede dengang seriøst på at overvinde Sovjetunionen, og derfor blev tilnærmelsen mellem de to lande taget alvorligt. USA begyndte at arbejde for at ødelægge denne tilnærmelse som et nødvendigt skridt for at svække Sovjetunionen og overvinde den. Kissingers plan for at ødelægge tilnærmelsen mellem Kina og Sovjetunionen blev iværksat og havde stor succes. I dag er det den omvendte virkelighed, som gør sig gældende: USA frygter Kinas styrke og bemærker en tilnærmelse mellem Kina og Rusland. Derfor forsøger USA at fjerne denne tilnærmelse som et nødvendigt

skridt for at isolere Kina og dermed svække landet, det vil sige på samme måde som USA gjorde i sovjettiden, men bare omvendt. Dette blev påpeget i avisen Washington Post, som Russia Today gengav det d. 18.12.2016: *"Artiklen nævner, at for 45 år siden forsøgte den daværende amerikanske præsident Nixon at ændre "trekantens" konstellation (Sovjetunionen-USA-Kina). Han satsede dengang på et gennembrud i forholdet til Beijing. D. 24.02.1972 havde Nixon et møde med sin daværende nationale sikkerhedsrådgiver, Kissinger, for at drøfte Nixons forestående besøg til Kina. Kissinger sagde til præsident Nixon under dette møde: 'Kineserne er farlige på samme måde som russerne... De er endda farligere end russerne ud fra et historisk perspektiv.' Han tilføjede, henvendt til Nixon, at tyve år frem i tiden, 'vil den kommende amerikanske præsident, hvis han er vis som Dem, gøre brug af russerne i sin politik mod kineserne.' "*

3. Derfor kan man forstå, at de seneste amerikanske sanktioner mod Rusland, og det vedvarende amerikanske pres på Rusland, som har fundet sted længe - et pres som de fleste kongresmedlemmer for det republikanske parti deltager i, det vil sige den kommende præsidents parti, såvel som det demokratiske parti, - er en ny amerikansk politik mod Rusland, som tilsigter at trække Rusland hen imod at alliere sig med USA mod Kina. Det er som om, at USA siger til russerne, at Obama-administrationen har revet det amerikansk-russiske forhold helt ned til grunden – noget som russerne i øvrigt selv udtrykker dag og nat - men at Rusland nu har en gylden mulighed for at genoprette forholdet til Washington med præsident Trumps ankomst. Dette betyder, at de faste magtinstitutioner i USA med vilje fremskynder forværringen af forholdet til Rusland, i Obamas resterende tid, for at Rusland ikke skal have anden redning eller håb, end at finde et forlig med den kommende Trump-administration, den administration som tror på at slå handler af. Det vil sige, at genopretningen af forholdet til Rusland kun kan finde sted ved at slå en stor handel af vedrørende Kina. I denne proces bliver det, som er blevet spredt om Trump, udnyttet: at han respekterer præsident Putin, og at disse to (Trump og Putin) kan alliere sig som venner mod Kina.
4. Hvad der yderligere gør dette sandsynligt er, at Trump er begyndt at forværre forholdet til Kina, selv før han er indsat i sit embede. Han erklærer, at han vil overholde sine valgløfter ved at pålægge kinesiske varer store afgifter og tilskynde amerikanske selskaber til at vende tilbage til USA, hvilket udgør en stor handelsmæssig trussel mod Kina. Trump har ydermere, som en farlig præcedens, haft kontakt til Taiwans præsident, hvilket tyder på, at USA endevender sine kort for at lægge pres på Kina, deriblandt truslen om en ændring i den amerikanske ét-Kina-politik, hvilket er en stor politisk trussel mod Kina. Således er den højeste prioritet for den nye amerikanske administration at dæmme op for Kinas tiltagende styrke. Russia Today gengav d. 18.12.2016 følgende fra Washington Post: *"Den valgte præsident Donald Trumps ageren fortæller, at han undersøger muligheden for at revidere den amerikanske kinapolitik. Trump opfordrede, gennem sine udtalelser og telefonsamtaler, til at vise en hård kurs over for Beijing. Den nyvalgte præsident havde en telefonsamtale med Taiwans præsident, som var den første af slagsen for en amerikansk præsident i årtier. På et senere tidspunkt udtrykte Trump, i et interview med kanalen Fox News, sin tvivl om rigtigheden i Washingtons fastholdelse af principperne i ét-Kina-politikken, som USA har praktiseret siden præsident Nixons historiske besøg til Kina. Trump beskyldte ydermere Kina for at udføre handelsmæssige konspirationer. "*
5. Med hensyn til hvordan Trumps handel med Rusland vedrørende Kina vil se ud, så er det sikkert, at USA ikke planlægger at stille den svage russiske økonomi over for Kina, og USA planlægger heller ikke at bruge den russiske kultur mod Kina, idet Rusland ikke har haft nogen kultur efter socialismens sammenbrud i landet. USA har derimod sine øjne rettet mod Ruslands militære kapaciteter, som USA kan udnytte omkring Kina, ved eksempelvis at give Rusland rollen som deltager imod Nordkoreas atomvåben, eller ved at engagere Rusland i at true Kina i forhold til energiforsyninger fra Rusland eller fra Centralasien, eller endda ved at involvere Rusland i en politik om at pålægge Kina restriktioner på bevægelsesfriheden i Det

Kinesiske Hav og deltagelse med USA i bestræbelserne på at få Kina ud af de omstridte øer. Alle disse muligheder, for ikke at nævne at skubbe Rusland i direkte konfrontation med Kina, udgør et internationalt selvmord for Rusland! Men Rusland kan godt ende med at finde sig selv involveret i disse politikker, til gengæld for at bevare billedet af at være en supermagt udadtil!!

Det er svært at forestille sig, at Rusland kan undslippe det amerikanske pres for at stå på linje med USA mod Kina. Rusland er nemlig ramt af politisk snæversyn, og denne sygdom er blevet kronisk, så Rusland ikke er i stand til at vurdere konsekvenserne af deres handlinger, ligesom de ser ud til at være ligegyldige over for muslimernes reaktioner mod den brutale russiske indblanding i Syrien. På grund af dette snæversyn ser russerne muslimerne repræsenteret ved deres nuværende konger og præsidenter, og ser ingen reel trussel i disse. Rusland indser ikke, at USA har holdt sig fra at udføre denne opgave selv i Syrien, fordi USA er klar over, hvad der er ud over disse præsidenter og konger.

Derfor tilsigter Obamas sanktioner, og denne forsætlige eskalering i spændingerne med Rusland, at trænge Rusland op i en krog og skubbe dem hen til "deres ven" Trump... Således at vejen bliver banet for Trumps handel med Rusland om at isolere landet fra Kina og endda skubbe Rusland til aggressive handlinger mod Kina. Dette er den mest sandsynlige grund til Obamas forsætlige forværring af forholdet, sidst i hans embedsperiode, for at bane vejen for Trump, således at han kan opnå den nævnte amerikanske politik målsetting, som de amerikanske magtinstitutioner har defineret for den nye periode, og som indikationerne peger på. Amerikansk politik bliver nemlig besluttet af institutioner og gennemført af præsidenter, uanset parti.

6. Hvad angår Kina, så er de godt klar over den lurende fare, som de står overfor. Derfor frister de Rusland med investeringer, skønt dette sker forsigtigt. Kina gennemfører ligeledes fælles militære øvelser med Rusland og stemmer sammen med Rusland i Sikkerhedsrådet om det veto som vedrører Syrien. Alt dette gør Kina for at forhindre USA i at bruge Rusland imod dem. Det fjendtlige syn på Rusland i de kinesiske politikeres sind er næsten altoverskyggende, men det nye "interessernes sprog", som den voksende kinesiske økonomi lægger for dagen, og denne økonomis afhængighed af råvarer og energikilder, som begge besiddes af Rusland, skubber dette fjendtlige syn i baggrunden.

Kina er ligeledes klar over USA's fjendtlighed, og det er derfor ikke usandsynligt, at den fornærmelse, som Obama blev udsat for under sit sidste besøg i Kina, netop skyldes dette: "*Under sit sidste besøg i Kina, som USA's præsident, fandt den amerikanske præsident, Barack Obama, sig selv nødsaget til at benytte nødtrappen bagerst i flyet, som transporterede ham til lufthavnen i Guangzhou for at deltage i G-20 topmødet. Dette skyldtes hverken brand eller en teknisk fejl, men at de kinesiske myndigheder ikke havde fremskaffet en trappe til ham, så han kunne komme ud af flyet på almindelig vis. Iagttagere ser dette som en bevidst fornærmelse af den amerikanske præsident fra Kinas side og mener, at dette afspejler den dybe spænding i forholdet mellem de to lande, som er uenige om en del sager. Øverst på listen af disse sager er USA's og Sydkoreas erklæring om opsætningen af et missilskjold på sydkoreansk jord, samt USA's holdning til konflikten mellem Kina og Filippinerne i Det Sydkinesiske Hav, og Washingtons seneste beslutning om at forhøje tolden på importeret kinesisk stål...*" (Al Jazeera d. 05.09.2016)

7. Et af tidens paradokser er, at den tidligere nationale sikkerhedsrådgiver og tidligere amerikanske udenrigsminister, Henry Kissinger, i dag, trods sin høje alder, er bannerføreren for den russiske forsoning med den kommende præsident Trump. Selvsamme Kissinger tager på besøg i Moskva og afholder møder med Putin for at skubbe tingene i denne retning: USA's alliance med Rusland mod Kina. Rusland klapper i hænderne over dette, i en tro på, at Kissinger interesserer sig for deres interesser! Dmitry Peskov, Putins pressetalsmand, nævnte, at "*Moskva hilser den tidligere amerikanske udenrigsminister Henry Kissingers*

deltagelse i genopretningen af forholdet mellem Rusland og USA velkommen". Peskov sagde i udtalelser til pressen, at den tidligere amerikanske udenrigsminister er en af de politikere med mest visdom, kløgt og ekspertise, og at han har en særlig ekspertise i amerikansk-russiske forhold. (Moheet.com d. 27.12.2016).

Denne retning bliver også påpeget af kilder med indgående kendskab i Europa. – Russia Today gengav d. 28.12.2016 følgende: "*Den tyske avis Bild skrev, at Kissinger anser forbedringen af relationerne til Rusland som vigtig på grund af Kinas tiltagende styrke. Da den tidligere udenrigsminister er en erfaren forhandler og har mødt præsident Putin personligt, kommer han til at være mellemmand i genopretningen af relationerne mellem de to lande. Den tyske avis skriver, at Trump arbejder for at ophæve sanktionerne mod Rusland "ud fra et råd fra Henry Kissinger". Dette indikeres også af den analyse, som blev foretaget på bestilling fra de relevante europæiske enheder, og som tog udgangspunkt i de data, som man har fået fra præsident Trumps overgangshold..."*

Alt dette peger på, at USA er i færd med at implementere en effektiv politik over for både Rusland og Kina, som hovedsageligt baserer sig på at skubbe Rusland til at tjene amerikanske interesser i den kinesiske arena. Denne politik er blevet indviet af Obama-administrationen ved at lægge pres på Rusland, og planen er, at den kommende præsident Trump skal være den, som slår handelen af med Rusland i denne politik. USA udviser ingen tvivl om Ruslands nødvendige respons på det amerikanske pres, og deres fremfærd sammen med USA mod Kina.

Således kæmper de store stater, og selv de små for, at tjene deres interesser. Det er en kamp, som varierer alt efter staternes varierende indflydelse. Fællesnævneren for alle disse stater er den øjensynlige elendighed og ondskab, som deres kamp om interesser afføder.

Det sørgelige er, at Islam ikke har nogen stat, som påtager sig lederskabet, bringer verden tilbage til sin forstand og spreder godhed i alle dens hjørner - ikke kun i Islams landområder, men også i de omkringliggende lande. Men til trods for dette, så har Islam mænd, som...

صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

... er tro mod den pagt, de sluttede med Allah. Nogle af dem har levet deres tid ud, og andre venter, og de har ikke afvejet det mindste. [Al-Ahzab: 23]

De vil, med Allahs tilladelse, bringe Islams stat tilbage, det retsindige kalifat, der vil ændre balancen i verden til det gode.

إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

Allah vil sandelig føre Sin sag igennem. Allah har sat en nøje afmåling for alting [Talaq: 3]

7. Rabi' Ath-Thani, 1438 H

5. januar 2017